
Niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders

En Jezus zeide tot hem: Heden is dezen huize zaligheid geschied. Lukas 19:9

De zegen die in het huis van Zacheüs was gekomen, is een blijvende zegen geweest. Als de zaligheid in het huis van een mens komt, komt zij om er te blijven — zoals Christus tot Zacheüs heeft gezegd: ‘Ik moet heden in uw huis blijven.’ Ik kan nooit geloven dat iemand een poosje behouden is, dan van de genade vervalt en helemaal opnieuw moet beginnen. Als hij niet tot het einde op zijn weg voortgaat, is het duidelijk dat hij nooit echt verlost werd. Ik kan me voorstellen dat iemand wedergeboren is, dat wil zeggen: opnieuw geboren. Dan zeggen sommigen ons evenwel dat hij later van de genade kan vervallen. Maar wat moet er dan in de tijd daarna van hem worden? Welnu, ik denk dat hij opnieuw wedergeboren moet worden. Maar ik heb in de Schrift nooit iets dergelijks gelezen. Wanneer het werk van de wedergeboorte ééns wordt gedaan, wordt het voor altijd gedaan. Aan het werk van een mens komt een eind, maar het werk van God faalt niet. Wat uit God geboren is, is even onsterfelijk als God Zelf. Het nieuwe leven dat van God komt in het leven van een bekeerd mens, kan niet sterven. Wat laten we de heerlijke woorden van onze Heere in de oren van onze vrienden klinken: ‘Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij; en Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken. Mijn Vader, Die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan allen, en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders.’ Gelukkig de mens tot wiens huis de zaligheid komt, want zij komt om te blijven tot in eeuwigheid.

[XFacebookWhatsApp](#)